

Det ærede Medlem (Sporon-Fiedler) forstod ikke min Henviſning til Telefonarbejderne, idet han ſagde, at diſſe havde jo Sporer paa. Ja, det er rigtig, det er netop ved Anvendelſen af diſſe Sporer, at de er i Stand til at komme op i Træerne. Men der er en Ting til, Telefonarbejderne har, de har en Rem til at spænde om Livet og Træſtammen, ſaaledes at de kan ſidde deroppe og dog have begge deres Arme til fri Raadighed. I Gaar anførte jeg, at man kunde have en lang Stage med en Jernkrog paa Enden, og jeg anførte tillige, at man ikke tænkte ſig den Mulighed, at de paagældende ſkulde krybe ud paa de tynde Grene, men at de ſkulde rive Rederne ned med denne Jernkrog. Dette, ſagde det ærede Medlem, kunde vanskeligt gøres med den ene Haand. Men naar man har en ſaadan Rem om Livet, ſom Telefonarbejderne har, ſaaledes at man har begge Arme til Raadighed, kan man ſaa udmærket gøre det. Jeg ved, ſom jeg ſagde før, at det er gjort andre Steder ſaaledes, ſaa det kan meget godt lade ſig gøre.

Formanden: Da der endnu er indtegnet flere Talere, og da det vilde være ønskeligt, om denne Forhandling kunde tilendebringes i Dag, ſkal jeg anmode ærede Talere om at fatte ſig ſaa kort ſom muligt.

Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) har to Gange berørt den Maade, hvorpaa man kunde blive af med en Raagekoloni, nemlig ved i 36 Timer at foretage en rolig og vedholdende Skydning. Dette Middel tiltaler mig, og kan man holde Forældrene borte fra Rederne, og man foretager Skydningen paa en Tid, hvor Æggene er godt og vel halvrugede — og det kan man vel paſſe paa —, ſaa har man ødelagt de Æg. Men de Forældre, ſom flyver fra det ærede Medlems Skov, hvor flyver de hen? Vi havde en Gang her i Landet et Husraad til Rotternes Fordrivelse. Det beſtod i, at alle Familiens Medlemmer ſkulde bevæbnes med Kobberkedler og Træsko, og ſaa ſkulde de med Træskoene ſlaa paa Kobberkedlerne, ſaa forsvandt Rotterne. Men det døde hen igen, for alle Naboerne klagede over, at Rotterne kom til dem i Stedet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Jeg vil ſige til det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed), at den Videnskab, der underkender de Erfaringer, man har fra det praktiſke Liv, kan ikke overbevise mig, og jeg tror ikke, den overhovedet er egnet til at overbevise nogen.

Til det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) vil jeg ſige, at naar han indrømmer, at Jagt i nogen Grad er Dyrplageri, ſaa kunde han lige ſaa gerne erkende, at alle Jægere i Virkeligheden begaar Dyrplageri. Det ærede Medlem ſagde, at de uøvede Jægere begaar Dyrplageri, men fra Begyndelſen er alle Jægere jo uøvede, og altsaa udøver alle Jægere Dyrplageri.

Marott: Jeg har ikke meget at tilføje ud over det, jeg udtalte i Gaar angaaende denne Sag. Jeg synes, at der for mig kun er Grund til at være tilfreds med Resultatet af denne Forhandling. Dette Lovforſlag om at udrydde Raagerne blev jo fremført med Brask og Bram, der blev kaldt til almindelig Samling om denne Sag. Professor Boas og andre Autoriteter blev kørt frem. I det hele mente man paa Forhaand, at Sejren var vundet, og at dette Lovforſlag vilde faa en forholdsvis let Gang igennem Rigsdagen. Imidlertid har denne Forhandling viſt, at der langtfra er Enighed om dette Spørgsmaal. Jeg og andre har nævnt betydelige Autoriteter paa dette Omraade, hvis Erklæringer gaar ud paa, at dette Lovforſlag ikke er paakrævet. Efter at jeg har oplæst Erklæringen fra Magiſter Winge, har der været megen Tale om hans Kvalifikationer til at tale med om dette Spørgsmaal, og navnlig det ærede Medlem for Næſtved-Kredsen (Andreasen) har i ret voldsomme Ord bedømt denne Mand og den Erklæring, han har afgivet. Imidlertid er det konſtatet, at Magiſter Winge i Virkeligheden er den første Autoritet paa Fugleforskningens Omraade her i Norden, og det forekommer mig, at naar et ſaadant Spørgsmaal behandles her paa Rigsdagen, kan en ſaadan Mands Udtalelſer ikke fejles af paa den Maade, det ærede Medlem for Næſtved-Kredsen gjorde det.

Desuden har det ogsaa viſt ſig under denne Forhandling, at dette Lovforſlags Enkeltheder er blevet ſlemt kritiſeret. Jeg nævnede i Gaar — og den højtærede Landbruksminiſter for Resten ogsaa —, hvorledes man vil have, at den lokale